

แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร*

BEST PRACTICES FOR THE MANAGEMENT OF ATTENDED CHILDREN OF THE
BOARD OF EDUCATION SCHOOLS, DUSIT DISTRICT, BANGKOK

¹จิตรพร แก้วพรม Jitapron Kaewprom ²ศันสนีย์ จะสุวรรณ์ Sansanee Jasuwan

^{1,2}มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand

E-mail: jitapron2946@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมของสถานศึกษาในระดับการศึกษาในปัจจุบัน 2) เพื่อศึกษาระดับการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และ 3) เพื่อเสนอแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ประกอบด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 9 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา และการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและครู 297 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปผลการวิจัยพบว่า 1) แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมของสถานศึกษาในระดับการศึกษาในปัจจุบัน มีหลักการบริหารจัดการเรียนร่วมสำคัญ 4 ด้าน คือ นักเรียน สภาพแวดล้อม กิจกรรมการเรียนการสอน เครื่องมือ 2) ระดับการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน คือ เครื่องมือ กิจกรรม สภาพแวดล้อม นักเรียน และ 3) แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย (1) นักเรียน การเข้าใจถึงความต้องการพิเศษของเด็กพิเศษ มีความเข้าใจสามารถช่วยเหลือและปฏิบัติต่อเด็กพิเศษอย่างถูกวิธี (2) สภาพแวดล้อม การจัดโต๊ะห้องเรียนให้เหมาะสมกับลักษณะของเด็กพิเศษ ปรับปรุงห้องเรียนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม (3) กิจกรรมการเรียนการสอน การรายงานความก้าวหน้าของเด็กพิเศษตามแผนการสอนเฉพาะบุคคลและแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (4) เครื่องมือ การพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษให้เพียงพอและมีคุณภาพ

คำสำคัญ: แนวปฏิบัติที่ดี, การบริหารจัดการเรียนร่วม, โรงเรียน

Abstract

The objectives of this research paper were 1) to study best practices for inclusive education administration in schools at the current educational level, 2) to study the level of inclusive education administration in schools under office of the Private Education Commission, and 3) to propose best practices for inclusive education administration in schools under Office of the Private Education Commission, Dusit District, Bangkok. Mixed methods research was used and consisted of qualitative research using interviews with 9 key informants. Data were analyzed by content analysis. In quantitative research, a questionnaire was used for collecting 297 administrators and teachers. The data were analyzed by using descriptive statistics consisted of frequency, percentage, mean, and standard deviation. The results of the research were as follows: 1) best practices for inclusive education administration in schools at the current educational level consisted of 4 main common learning management principles which were students, environment, teaching and learning activities, and tools. 2) The level of inclusive education administration in schools under office of the Private Education Commission, Dusit District, Bangkok in overall level was at a high level, and each aspect was at a high level in all aspects, namely tools, activities, environment, and students. 3) Best practices for inclusive education administration in schools under Office of the Private Education Commission in all 4 areas which were (1) students, understanding their special needs of special child and be able to help and treat children with special needs properly, (2) Environment, classroom table arrangements to suit the characteristics of special children and improve the classroom to suit the environment, (3) teaching and learning activities, reporting on the progress of special children according to individual teaching plans and individual education plans, and (4) tools for personnel development in schools in relation to providing adequate and quality education for special children.

Keywords: Best Practices, Management of Attended Children, Schools.

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลักในการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่างๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และของโลก ควบคู่กับการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศ ในส่วนของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของคนไทยให้มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ ภายใต้แรงกดดันภายนอกจากกระแสโลกาภิวัตน์ และแรงกดดันภายในประเทศที่เป็นปัญหาวิกฤตที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมไทยเป็นสังคมคุณธรรม จริยธรรม และประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

นอกจากนี้แล้ว พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เรื่องสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ในมาตรา 10 วรรคสอง กล่าวว่า การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ วรรคสาม กล่าวว่า การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือ พบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2542) และจากพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 เรื่อง สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 5 กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิทางการศึกษา เรื่อง สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 5 กล่าวว่า คนพิการมีสิทธิทางการศึกษาดังนี้ 1) ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา 2) เลือกรับบริการ ทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบทางการศึกษาโดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความต้องการจำเป็นพิเศษ และ 3) ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล มาตรา 8 วรรค 5 กล่าวว่า สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา ให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามกฎหมาย และในมาตรา 19 กล่าวว่า กำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีหน้าที่ดำเนินการจัดการศึกษาโดยเฉพาะการจัดการเรียนร่วม การนิเทศ กำกับ ติดตาม เพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพตามที่กฎหมายกำหนด (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

การจัดการศึกษาเรียนรวม (Inclusive Education: IE) เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนทุกคนได้เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานตามศักยภาพแห่งตน มีสิทธิความเสมอภาคอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าเป็นการศึกษาเพื่อทุกคน (Education For All: EFA) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุก

คนได้เรียนรู้ร่วมกันโดยไม่แบ่งแยกและไม่เลือกปฏิบัติต่อทั้งผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนพิการ ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็น และผู้เรียนปกติ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามความสามารถแห่งตน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 5 มาตรา 54 ระบุว่ารัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคน ได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) อีกทั้งพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ปีพุทธศักราช 2551 ที่กล่าวถึงการเรียนรวม มาตรา 3 ความว่า การเรียนรวมเป็นการจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษาในระบบ การศึกษาทั่วไป ทุกระดับและหลากหลายรูปแบบ รวมถึงการจัดการศึกษาให้สามารถรองรับการเรียนการสอน สำหรับคนทุกกลุ่มรวมทั้งคนพิการ 9 ประเภท ได้แก่ 1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น 2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน 3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือการเคลื่อนไหว หรือสุขภาพ 5) บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและ ภาษา 7) บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรม หรืออารมณ์ 8) บุคคลออทิสติก และ 9) บุคคลพิการซ้อน (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551, 2551)

จากแนวคิดเชิงนโยบายสู่การขับเคลื่อนเชิงปฏิบัติในการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับเด็กพิการ และเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั่วทุกภูมิภาค รวม 6 สังกัด ได้แก่ สังกัดสำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานคร (กทม.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา (สอศ.) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และ สังกัดองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น (อปท.) กระทรวงมหาดไทย ทำให้ได้สารสนเทศทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสู่การจัดทำ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับเด็กพิการและเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555)

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนรวม โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสังกัดสำนักงานศึกษาธิการกรุงเทพมหานครและโรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ศึกษาการปฏิบัติทางการบริหาร จัดการเรียนรวมโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร และเพื่อเสนอแนวปฏิบัติที่ดีการบริหารจัดการเรียนรวมโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้น พื้นฐาน
2. เพื่อศึกษาระดับการดำเนินการบริหารจัดการเรียนรวมโรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเสนอแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนรวมโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mix Method Research) การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการสัมภาษณ์ 3 สังกัด คือ สังกัดโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และมีกลุ่มตัวอย่างใช้การเลือกแบบเจาะจงจากแต่ละสังกัด สังกัดละ 3 คน ประกอบไปด้วย ได้แก่ ผู้บริหาร สังกัดโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รวมทั้งสิ้น 9 คน สรุปประชากรที่ใช้แบบสอบถามประกอบด้วย โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 1,222 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ที่เป็นครูและผู้บริหาร จำนวน 297 คน โดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970) ในการสุ่มอย่างง่าย

1.3 กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีของโรงเรียนเอกชน ได้แก่ ผู้บริหาร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตดุสิต จำนวน 9 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 แบบสอบถามเพื่อศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการสำหรับข้อมูลทั่วไป เพศ ประสบการณ์การสอนการเรียนร่วม ลักษณะของเด็กพิเศษ ตำแหน่ง และจำนวนเด็กต่อห้อง ของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 การดำเนินงานตามการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert, Rensis (1967) และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

2.2 แบบสัมภาษณ์แนวทางการปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป สถานที่ทำงาน และตำแหน่งปัจจุบันของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ และตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูล โดยเดินทางไปด้วยตัวเอง ในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักในโรงเรียนแนวทางปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 9 คน

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักในโรงเรียนที่มีแนวทางปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จากนั้นนำข้อมูลมาสรุปข้อมูลและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

3.3 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถาม การดำเนินงานตามแนวทางปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 297 คน โดยเก็บข้อมูลด้วยตนเองทั้งหมด

3.4 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตามเวลาที่นัดหมายตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 295 ชุด คิดเป็น 99.32

3.5 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์แนวทางปฏิบัติที่ดีในการบริหารการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ไปเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.6 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสัมภาษณ์ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสัมภาษณ์ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยการวิเคราะห์เชิงภาษา วิเคราะห์โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis) เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม

4.2 วิเคราะห์แนวทางปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยการค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามแต่ละด้านโดยเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4.3 วิเคราะห์แนวทางแนวทางปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จากการเก็บข้อมูลจากสัมภาษณ์ และเสนอเป็นแนวปฏิบัติโดยใช้ Content Analysis

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1. สถิติที่ใช้ในการตรวจหาคุณภาพของเครื่องมือ 1) ค่าความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ des-Objective Congruence 2) ค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ของ Cronbach

5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

1. แนวทางปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า

ลำดับที่ 1 1) การรับนักเรียน รับประมาณ 3-5 คน ต่อห้องเรียน ยกเว้นโรงเรียนเศรษฐเสถียรที่รับไม่เกินห้องละ 10 คน และเอกชนบางแห่งที่รับไม่เกิน 10 คน ต่อห้องเรียนประเภทและระดับของเด็กพิเศษที่จะเข้ารับการศึกษ 2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ภาพรวม การได้ยินโดยการใส่เครื่องช่วยฟังระดับ 26-55 เดซิเบล ยกเว้นเอกชนที่รับเด็กหูหนวกด้วย 3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สติปัญญา 2 ประเภท คือ เด็กเรียนช้า เด็กพิเศษที่มีระดับเขาวอยู่ในระดับ 50-70 4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา 5) บุคคลออทิสติก 6) ไม่รับบุคคลที่มีความพิการซ้ำซ้อน ในการประเมินด้านร่างกาย การทำความเข้าใจ

สะอาดร่างกาย ผม เล็บมือ เล็บเท้า เสื้อผ้าที่สวมใส่ การประเมินด้านวิชาการ มีการทดสอบการพัฒนาตนเอง สามารถช่วยเหลือตนเองได้ การประเมินด้านอารมณ์และสังคม สังเกตการณ์อยู่ร่วมกันในสังคมและการใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนฝึกการเรียนรู้ร่วมกันสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การประเมินการเตรียมความพร้อมของเด็กปกติทั่วไปรู้จักให้ความช่วยเหลือ ให้มีความรู้ความเข้าใจและยอมรับความบกพร่องของนักเรียนพิการและปฏิบัติต่อนักเรียนที่พิการอย่างถูกวิธีโดยให้นักเรียนปกติแสดงบทบาทสมมติ เช่น ลองให้ล้มตาเดินลองให้ใช้สำลีดูดหู ลองเดินขาข้างเดียว หรือบวกลบเลขไม่ได้อ่านหนังสือไม่ออกแล้วให้นักเรียนปกติพูดแสดงความรู้สึกและหาวิธีช่วยเหลือเป็นงาน เพื่อให้นักเรียนที่มีความบกพร่องและนักเรียนปกติจะได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข รวมถึงจัดประชุมนักเรียนปกติทั่วไปให้มีความรู้ความเข้าใจยอมรับความบกพร่องของนักเรียนพิการ รู้จักช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักเรียนพิการอย่างถูกวิธี

ลำดับที่ 2 ด้านสภาพแวดล้อม จัดสภาพแวดล้อมบรรยากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ให้เด็กพิการเรียนร่วม สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขจัด เช่น จัดให้มีห้องน้ำสำหรับเด็กพิการอาคารสถานที่มีมุมสงบที่คอยช่วยเหลือ ห้องเรียนส่วนใหญ่จะเน้นการเรียนร่วมกันอยู่ห้องเดียวกันไม่มีแยกเฉพาะเจาะจง และบุคลากรที่มีส่วนในการจัดการเรียนร่วมมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมประจำโรงเรียน เพื่อกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับการเรียนร่วม

ลำดับที่ 3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีการจัดทำหลักสูตรโดยนำผลการคัดกรองเด็กพิการเรียนร่วมจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP.) เพื่อจัดหาสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในคาบที่เน้นกิจกรรมในการจัดการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อพัฒนาศักยภาพโดยภาพรวมเรียนวิชาการชั่วโมงต่อสัปดาห์ รวมถึงมีการจัดอบรมและให้ความรู้ครูในโรงเรียน ในการจัดการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลโดยที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรสถานศึกษา

ลำดับที่ 4 ด้านเครื่องมือ โรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษให้เพียงพอและมีคุณภาพ อบรมครูและบุคลากรในสถานศึกษาให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจที่ตรงกับความสามารถกับเด็กพิเศษจัดทำและพัฒนากิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ด้านความสามารถของเด็กพิเศษ ให้กับครูและบุคลากรในสถานศึกษา

2. ระดับการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .380) และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ลำดับที่ 1 ได้แก่ ด้านเครื่องมือ ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = .338) ลำดับที่ 2 ได้แก่ ด้านกิจกรรม ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .400) ลำดับที่ 3 ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .403) และลำดับสุดท้าย ได้แก่ ด้านนักเรียน ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = .361) ดังในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับการดำเนินการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

การบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร	ระดับปฏิบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.ด้านนักเรียน	4.09	0.361	มาก
2.ด้านสภาพแวดล้อม	4.15	0.403	มาก
3.ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.18	0.400	มาก
4.ด้านเครื่องมือ	4.23	0.338	มาก
รวม	4.16	0.380	มาก

3. แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

3.1 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนด้านนักเรียน 1) การเตรียมตัวเพื่อให้นักเรียนในชั้นเรียนได้รู้จักและเข้าใจถึงความต้องการพิเศษของเด็กพิเศษ 2) การให้ข้อมูลนักเรียนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถช่วยเหลือและปฏิบัติต่อเด็กพิเศษอย่างถูกวิธี

3.2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนด้านสภาพแวดล้อม 1) การจัดโต๊ะห้องเรียนให้เหมาะสมกับลักษณะของเด็กพิเศษ 2) การปรับปรุงบริเวณภายนอกห้องเรียนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม

3.3 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 1) การรายงานความก้าวหน้าของเด็กพิเศษตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) และแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) 2) การใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายสำหรับเด็กพิเศษ

3.4 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนด้านเครื่องมือ 1) โรงเรียนมีการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษให้เพียงพอและมีคุณภาพ 2) โรงเรียนมีการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ ในการปฏิบัติงาน การจัดการเรียนร่วม

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบผลการวิจัยที่สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. แนวทางปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการรับนักเรียน มีการทดสอบการพัฒนาตนเองสามารถช่วยเหลือตนเองได้ การประเมินด้านอารมณ์และสังคม สังเกตการณ์อยู่ร่วมกันในสังคมและการใช้อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวันของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนพิการเรียนร่วมสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การประเมินการเตรียมความพร้อมของเด็กปกติทั่วไปรู้จักให้ความช่วยเหลือ ให้มีความรู้ความเข้าใจและยอมรับความบกพร่องของนักเรียนพิการและปฏิบัติต่อนักเรียนที่พิการอย่างถูกวิธีโดยให้นักเรียนปกติแสดงบทบาทสมมุติ เพื่อให้นักเรียนที่มีความบกพร่องและนักเรียนปกติจะได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขรวมถึงจัดประชุมนักเรียนปกติทั่วไปให้มีความรู้ความเข้าใจยอมรับความบกพร่องของนักเรียนพิการ

รู้จักช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักเรียนพิการอย่างถูกวิธี สอดคล้องกับผลการวิจัยของสกาวัฒน์ ตันตินิรนาท (2549) ที่พบว่า ด้านนักเรียน ควรมีการเตรียมความพร้อมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีการเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษตามความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยมีการเตรียมความพร้อม โดยจัดให้มีการแนะแนวและให้คำปรึกษาในการเตรียมความพร้อมของเด็กให้แก่ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และด้านกิจกรรมมีการจัดทำหลักสูตรโดยนำผลการดัดกรองเด็กพิการเรียนร่วมจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เพื่อจัดหาสื่อสิ่งอำนวยความสะดวก มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในคาบที่เน้นกิจกรรมในการจัดการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อพัฒนาศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉริยา กุดหอม (2551) ที่พบว่า โรงเรียนต้องมีการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคน เพื่อบอกรายละเอียดของนักเรียน ข้อมูลทางการศึกษาแผนการจัดการศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดของนักเรียนแต่ละคน และแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) มีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จัดอบรมคุณครูและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้เข้าใจถึงความสำคัญในการจัด สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียนของเด็กพิเศษ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระพงษ์ พรมกุล (2558) ที่พบว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลเรียกว่า IEP เป็นแผนจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษรายบุคคล เพื่อเป็นแนวทางการจัดการศึกษาให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของเด็กโดยปกติเป็นแผนระยะ 1 ปี มีการทบทวนทุกภาคเรียน

2. การศึกษาระดับการปฏิบัติทางการบริหารจัดการเด็กเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ในภาพและรายด้านอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ เครื่องมือ กิจกรรม สภาพแวดล้อม และนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉราภรณ์ บัวนวล (2551) ที่พบว่า ด้านเครื่องมือคือประยุกต์ หรือดัดแปลงสื่อ/อุปกรณ์พื้นบ้านมาใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน และสอดคล้องกับที่ประดิษฐ์ ไขยกาฬ (2554) กล่าวไว้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน ได้แก่ 1) การบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ ปรับหลักสูตรให้เหมาะสมแก่เด็กพิการ การจัดทำหลักสูตรเฉพาะและหลักสูตรเพิ่มเติมเพื่อสอนทักษะที่จำเป็นแก่เด็กพิการ 2) การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล 3) การวัดผล ประเมินผลและการรายงาน เพื่อทราบความก้าวหน้าของนักเรียนพิการโดยสรุปผลจากแผนการสอนเฉพาะบุคคล และ 4) การประกันคุณภาพการศึกษาโรงเรียนควรจัดตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กพิการเรียนร่วม เช่นเดียวกับการประกันคุณภาพของการเรียนการสอนนักเรียนปกติซึ่ง สิ่งทีกล่าวใน เบื้องต้นเป็นสิ่งที่ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรคำนึงถึงและควรได้รับการพัฒนาเป็นอย่างยิ่ง

3. แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านเครื่องมือ โดยนโยบายในการจัดทำหลักสูตรทางการศึกษาการเรียนที่ส่งเสริมการเตรียมความพร้อมการให้ข้อมูลนักเรียนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถช่วยเหลือและปฏิบัติต่อเด็กพิเศษอย่างถูกวิธี เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของสถานศึกษา ดังที่ ณิชพร ศุภสมุทร์ (2553) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาซึ่งต้องจัดให้มีการเรียนการสอนที่ต่างไปจากเด็กปกติ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพของความสามารถของแต่ละกลุ่มโรคการจัดการศึกษาให้แก่เด็กกลุ่มนี้จึงต้องดำเนินการสอนโดยครูที่ได้รับการฝึกฝนมาเป็นพิเศษ มีเทคนิควิธีการสอนที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ โดยการจัดทำนโยบายสนับสนุนสภาพแวดล้อม

ภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อเรียนพิเศษและเด็กปกติ เช่น การนั่งโต๊ะใกล้คุณครู หรือ ให้นั่งข้างหน้า และการจัดสถานที่ในการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษว่า สภาพแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กพิเศษเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น การนั่งหน้าห้อง การนั่งใกล้ครู พยายามไม่让孩子นั่งใกล้ ประตู หน้าต่าง ฯลฯ และมีการกำหนดแผนเตรียมความพร้อม โดยใช้แผนจัดการศึกษารายบุคคล หรือพัฒนาความสามารถด้านอารมณ์และสังคม รวมถึงต้องให้ความรู้ เกี่ยวกับการปฏิบัติตนแก่เด็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของชลลดา สะอาดวงศ์ (2557) ที่ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยผลการใช้มาตรฐานการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2 ในเรื่องแนวทางการจัดการเรียนร่วมในด้านบุคลากร ที่กล่าวไว้ว่า ควรมีการเตรียมบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้พร้อมที่จะรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนร่วม เข้าใจการปฏิบัติงานที่จำเป็นต้องมีการสอนเพื่อเสริมงาน เรียนร่วมให้ประสบผลสำเร็จ บุคลากรที่ควรเตรียมการรวมถึงการกำหนดแผนเตรียมความพร้อมโดยใช้แผนจัดการศึกษารายบุคคล หรือพัฒนาความสามารถด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และต้องให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนแก่เด็กด้วย

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้การวิจัยครั้งนี้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ สรุปดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียน

จากภาพที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมโรงเรียน เป็นการจัดการศึกษาให้เด็กทุกคนที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนในโรงเรียนกับเด็กทั่วไปโดยโรงเรียนให้การยอมรับ เอาใจใส่ให้การช่วยเหลือสนับสนุนในฐานะเป็นสมาชิกคนหนึ่งของโรงเรียนโดยไม่มีการแบ่งแยก เด็กทุกคนจะได้รับการศึกษา

ที่เหมาะสมกับความสามารถเด็กทุกคนจะได้เรียน ไปกับเพื่อนในสภาพแวดล้อมเดียวกัน โดยการดำเนินงานของโรงเรียนเรียนร่วมที่นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาพิเศษในโรงเรียนโดยมีองค์ประกอบครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านนักเรียน (S: Students) เด็กพิการหรือที่มีความบกพร่องและเด็กทั่วไปที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเอกชนเรียนร่วม
2. ด้านสภาพแวดล้อม (E: Environment) สภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ของเด็ก ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) และบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เช่น ผู้บริหาร ครูการศึกษาพิเศษ ครูทั่วไป นักการภารโรง พ่อแม่ผู้ปกครอง นักกายบำบัด นักแก้ไขการพูดและภาษา แพทย์เฉพาะทาง นักสังคมสงเคราะห์ และผู้เกี่ยวข้องอื่น เป็นต้น
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A: Activities) การบริหารจัดการหลักสูตร ซึ่งรวมถึงการใช้การปรับและการพัฒนาหลักสูตรสำหรับเด็กเฉพาะบุคคล กระบวนการเรียนการสอนการตรวจสอบ การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Implementation Plan: IIP) การดำเนินการสอน เทคนิคการสอน การวัดประเมินผล และการรายงานความก้าวหน้าของเด็ก การประกันคุณภาพ การรับเด็กเข้าเรียน การจัดตารางเรียน และการบริหารจัดการชั้นเรียน
4. ด้านเครื่องมือ (T: Tools) นโยบาย งบประมาณ สิ่งอำนวยความสะดวกเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยเด็กในการสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การเข้าถึงสถานที่ให้บริการความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาตามกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
โรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรดำเนินการดังนี้
 - 1.1 ด้านนักเรียน จัดเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไปให้มีความรู้เรื่องนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้เพื่อนนักเรียนด้วยกันมีความเข้าใจเรื่องบุคลิกภาพ อารมณ์และความต้องการความช่วยเหลือและปฏิบัติตนต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างถูกต้อง ซึ่งควรส่งเสริมในรูปแบบกิจกรรมลูกเสือ กิจกรรมที่ทำงานเป็นทีม โดยให้เด็กปกติและเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เด็กทั้งสองกลุ่มมีความเข้าใจและมีประสบการณ์ตรงในการอยู่ร่วมกัน
 - 1.2 ด้านสภาพแวดล้อม จัดให้มีการพัฒนาสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนให้มีความเหมาะสมกับสภาพความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนที่เข้าเรียนร่วม เช่น การปรับใช้บริเวณโรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนใช้ห้องปฏิบัติการต่างๆ ที่มีอยู่ในโรงเรียนเช่น ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด โรงอาหาร อาคารประชุม เป็นแหล่งเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนอาคาร สถานที่ และห้องเสริมวิชาการ
 - 1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จัดให้มีการดำเนินการปรับหลักสูตรจากหลักสูตรปกติทั่วไปให้เป็นหลักสูตรเฉพาะของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยแยกจากหลักสูตรเด็กปกติทั่วไปอย่างชัดเจนแต่จะต้องให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตรของนักเรียนปกติทั่วไป และควรให้มีความยืดหยุ่นสูงเพื่อ

ประโยชน์ในการวางแผน และเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนตามสภาพที่ต้องการจำเป็นพิเศษและเพื่อเอื้อต่อการจบหลักสูตร

1.4 ด้านเครื่องมือ จัดให้มีสื่อ อุปกรณ์ที่เหมาะสม และเพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จัดให้มีสื่อในห้องเสริมวิชาการ ครูควรเสาะแสวงหาความรู้ด้านการใช้สื่อเพื่อนำมาปรับใช้ และนำมาจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน มีการจัดเก็บที่เป็นระบบ ระเบียบ มีทะเบียนคุมสื่อ จัดทำคู่มือการใช้สื่อ รายงานความก้าวหน้าในการใช้สื่อของนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.5 การบริหารจัดการเรียนร่วมสำหรับโรงเรียนได้แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการเรียนร่วมประกอบด้วย ด้านนโยบาย ด้านเครือข่าย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรมีการศึกษาผลสำเร็จจากการปฏิบัติงานทั้ง 4 ด้านตามโครงสร้างซีทและการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนทั่วไปเพื่อเอื้อต่อผู้ที่มีความบกพร่องในวัยเรียนให้ได้รับ โอกาสในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ และการดำรงชีวิตผ่านการวางแผนและการทำงานความร่วมมือเป็นทีมและระบบเครือข่ายให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามความสามารถและตามความถนัดเป็นรายบุคคล โดยที่มีองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมกันให้ความช่วยเหลือ ดูแลและอำนวยความสะดวก

2.2. ควรมีการศึกษาผลจากการปฏิบัติงานตามโครงสร้างซีทในด้านอื่นๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทั้งนี้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านทักษะวิชาการให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับ สิ่งที่จะพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคลตามที่ระบุไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

2.3. ควรมีการศึกษาผลจากการปฏิบัติงานตามโครงสร้างซีท จากผู้ปฏิบัติงานจากกลุ่มผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครองเพราะผู้ปกครองต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการศึกษาและพัฒนาบุตรหลาน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่

2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

ชลลดา สะอาดวงศ์. (2557). ผลการใช้มาตรฐานการเรียนรู้ร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ณัชพร ศุภสมุทร์. (2554). การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรณีศึกษา: โรงเรียนวัดอุทัยธาราม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงสาธารณสุข.

ธีระพงษ์ พรหมกุล. (2558). สภาพการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) เป็นฐานในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. วิทยานิพนธ์บริหารการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ประดิษฐ์ ไชยกาฬ. (2554). การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท. แหล่งที่มา <http://school.obec.go.th/online/cet.doc> สืบค้นเมื่อ 30 มี.ค. 2564.
- พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. (2551). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนที่ 28 ก หน้า 1 (5 ก.พ. 2551).
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก/หน้า 1 (19 ส.ค. 2542).
- สกวรัตน์ ตันตินีรนาท. (2549). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉราภรณ์ บัวนวล. (2551). สภาพการดำเนินงานโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัจฉริยา กุดหอม. (2551). การศึกษาการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศของโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมตาม มาตรฐานการศึกษาพิเศษโรงเรียนเรียนร่วม: การวิจัยพหุกรณีศึกษา. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา (OJED). 3(1). 441-455.
- Likert, Rensis. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale. **Reading in Attitude Theory and Measurement**. New York: Wiley & Son.
- Krejcie and D. Morgan. Determining Sample Size Research Activities. (1970). **Educational and Psychological Measurement**. 30. 607-610.